

A bejárás útvonalán a *száلالóerdő* képét egészen megközelítő erdőrészek is akadtak. Az Asztalfő-csúcs változókorú fáiból álló lúcfenyvese áll legközelebb a száلالóerdő szerkezetéhez. Élőfakészlete ugyan csak 705 m³/ha — az elegendő 100 éves lúcfenyves 812 m³/ha-jával szemben —, de növedéke lényeges többelről tanúskodik.

A bejárás során érdekes lúcfenyőváltozatokat (pl. *Picea abies* v. *obovata*-t) és alakokat, valamint a fenyőfák között gyökérösszenövést, a törzseken kandeláber elágazást figyelhetek meg a résztvevők.

Az útvonalon végig talajfeltárás — laboratóriumi vizsgálati adatokkal — segítette azokat, akik az erdőtársulás és a termőhely közti kapcsolat összefüggését is keresték. Brennbergbányán keresztül autóbusszal vitt az út a *Kovács-árokba*, ahol a résztvevők a soproni viszonyoknak megfelelő erdészeti specialitást, a lúcfenyőgazdálkodás további részleteit tekinthették meg.

Előbb egy 4 parcellás *gyéritési kísérletet* láttak 42 éves lúcfenyvesben, amelyet alsó-, felső és minőségi válogató gyéritéssel kezeltek. Majd az út másik oldalán a Poloska-bérc nyugati lejtőin (136-a) *ernyős felújítógágással* felújított 14 éves, nagy gonddal kezelt lúcfiatalosban gyönyörködhetek.

A bemutatót a *vörösfenyő nemesítésére* beállított kísérleti sor megtekintése zárta be. A Sopron városra néző *Várisi-hegyvidék „Harasztlejtőjén”* található ezek a területek a 100 évesnél idősebb daloshegyi vörösfenyves szomszédságában. Ez a vörösfenyves ma magtermő állomány, 11 legszebb fáját törzsfaként kezelik. A hét éve telepített nemzetközi származási kísérlet a lengyelországi vörösfenyőfajták teljes sikerét hozta. A kőszegi spontán fajhibridek négyéves csemetéi, valamint a mesterséges keresztezésű *Larix eurolepis* fajhibridek utódai tetemes hibridfőlényt igazolnak.

A hidegvízvölgyi és a kovácsároki útvonalon *dr. Majer Antal* egyetemi tanár, a várisi területen pedig *dr. Tuskó László* igazgató vezette az erdőbejárást, ill. szolgáltatta az anyagot az ismertetéshez.

A látottak a vendégeknek nagy szakmai élményt jelentettek, de a bemutató igazolta azt is, hogy Sopron, a magyar erdészet e fellegvára nem nélkülözhet olyan oktatási és kísérleti célokat szolgáló, tanulmányi jellegű erdőket, amelyek országvilág előtt bemutatathatók és hirdetik a magyar erdészet múltját, magasfokú elméleti és gyakorlati felkészültségét.

Dr. Majer Antal

Társasági program

A jubileumi ünnepség egyes főbb pontjai között mutatkozó kevés szabad időnek magas színvonalú hasznosítására a figyelmes helyi csoport értékes kulturális lehetőségeket biztosított.

Az Egyetem látványos *kiállításokat* rendezett. Az Egyetemi Könyvtár bemutatta az egyetemi tankönyvek, jegyzetek fejlődését Wilckens első, kézzel írott könyvétől egészen a mai, az Egyetem saját sokszorosító műhelyében készült legújabb jegyzetekig. Külön tárlóban állította ki Kaán Károlyra vonatkozó emlékgyűjteményét. Ez egy létesítendő erdészmuzeumnak is igen értékes részét alkothatná. Sokakat vonzott a hangulatosan megrendezett vadászati kiállítás is. Ezen megismerkedhettek a látogatók az utóbbi idők nevezetes trófeáival is. A fotolaboratórium kiállításán főleg *Diebold Károly* mindig örömmel látott színesképei keltettek

érdeklődést, de a sok hangulatos kép mellett célszerű lett volna látni ennek a magas színvonalú fényképezésnek az oktatással való szorosabb kapcsolatát, szakmánk mélyebb szolgálatát is.

A tudományos ülésszak időszaka alatt a rendezőség a hozzátartozókkal Sopron város szépségeit ismertette meg szakavatott és egészséges lokálpatriotizmustól fűtött vezetők közreműködésével. Nem maradt ki ebből a táj egyik legnagyobb nevezetessége, a fertőrákosi kőfejtő monumentális látványa sem.

Az ünnepek első napjának estéjén zajlott le a hagyományos ismerkedési est a Fenyves Szálló helyiségeiben a tradíciókat híven tartó jó hangulatban. Előtte *dr. Madas András* és felesége fogadást adott a városi tanács dísztermében a külföldi vendégek és a közgyűlésen résztvevő hivatalos küldöttek részére.

A második estét a fertődi kastély zenetermében rendezett hangverseny tette emlékeztetővé. A fertődi Haydn-kórus és a győri filharmonikusok zenekara a capella kóruszámokat és Mozart hegedűre és brácsára írt Symphonia Concertante-jét adta elő. A múltat idéző környezet és zene mély művészi élményt nyújtott a ma emberének is.

*

Elhangzottak az utolsó akkordok is. Már csak a posta viszi az alkalmi bélyegzővel, a jubileum alkalmára kiadott emlékbélyeggel ellátott üdvözlő lapokat szerte az országba, a nagyvilágba. Lassan ezek is mind célhoz érnek. Vége az ünnepi zsongásnak. Már csak az emlék marad. Maradjon is, ne engedje kialudni soha az együvé tartozás érzetét, tudatát!

